Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1898. Wydano i rozesłano dnia 30. Sierpnia 1898. Część VIII.

Nr. 62.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 5. lipca 1898 L. 38.618, w przedmiocie przedłużenia Radzie powiatowej w Cieszanowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Dachnów-Lubaczów na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43. Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie Radzie powiatowej w Cieszanowie udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 4. sierpnia 1893 Dz. u. kr. Nr. 48. koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Dachnów-Lubaczów na przeciąg dalszych lat pięciu pod warunkami dotąd obowiązującymi, a mianowicie:

Art. I.

Radzie powiatowej w Cieszanowie nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tego rozporządzenia prawo do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Dachnów-Lubaczów, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie kosztem funduszu powiatowego, podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 5. lipca 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Antoni Jaxa Chamiec w. r.

Nr. 63.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 21. kwietnia 1898 L. 28.658, o zmianie przepisów wykonawczych z dnia 5. października 1894 Dz. u. kr. Nr. 83. wydanych do ustawy z dnia 15. kwietnia 1894 Dz. u. kr. Nr. 33. o poborze krajowych opłat konsumcyjnych.

Na podstawie §. 10. ustęp 2. ustawy z dnia 15. kwietnia 1894 Dz. u. kr. Nr. 33. o poborze krajowych opłat konsumcyjnych, c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym uchyla postanowienia §§. 12., 16., 17., 18., 20. i 24. rozporządzenia c. k. Namiestnictwa z dnia 5. października 1894 Dz. u. kr. Nr. 83. w ich dotychczasowej osnowie i postanawia, że w miejsce tych paragrafów obowiązywać mają z dniem ogłoszenia następujące przepisy:

§. 12.

Do uiszczania samoistnych opłat krajowych od napojów w §. 4. ustawy z dnia 15. kwietnia 1894 Dz. u. kr. Nr. 33. wymienionych, obowiązani są:

1. Producenci i hurtowni handlarze: od tych napojów, które bądź szynkują, bądź sprzedają w dowolnych ilościach wprost konsumentom do bezpośredniego spożycia.

Napoje te winny być przechowywane w oddzielnych ku temu przeznaczonych lokalnościach.

Jeżeli zaś producenci i hurtowni handlarze napoje w ilościach nawet mniejszych jak przepisanych dla sprzedaży hurtownej, nie wprost konsumentom, lecz drobnym sprzedawcom w celu wyszynku lub dalszej sprzedaży odstępują i okoliczność ta udowodnioną zostanie, to nie są obowiązani do uiszczenia opłaty.

2. Przemysłowcy i przedsiębiorstwa przemysłowe, trudniący się wyszynkiem i drobną sprzedażą tych napojów, lub sprzedający je w dowolnych ilościach wprost konsumentom do bezpośredniego spożycia.

Za drobną sprzedaż uznaje się sprzedaż napojów w naczyniach mniejszych jak $^{1}/_{2}$ hektolitra.

Producenci, hurtownicy i przemysłowcy obowiązani są także uiszczać opłaty od napojów spożywanych przez siebie i rodzinę, lub wydawanych bezpłatnie swoim domownikom, sługom i innym osobom.

Także stowarzyszenia konsumcyjne, resursy, kasyna, kantyny i tym podobne przedsiębiorstwa, zakłady, korporacye i spółki, obowiązane są do uiszczenia tej opłaty, jeżeli napoje na własny rachunek lub za pośrednictwem i na rachunek osób do tego przeznaczonych (kantyniarzy, pełnomocników, zarządców i t. p.) swoim członkom lub komukolwiek innemu do użytku w granicach kraju, płatnie lub bezpłatnie rozdają lub odstępują, o ile opłata od tych napojów już nie została uiszczoną.

Obowiązek uiszczania opłat cięży na wyszczególnionych wyżej przemysłowcach i spółkach, skoro tylko rozpoczną wykonywanie którejbądź czynności wyżej opisanej, bez względu, czy otrzymali koncesyę lub zezwolenie do prowadzenia przemysłu, a względnie do ukonstytuowania spółki.

3. Każdy, kto sprowadza na swój własny użytek napoje w jakiejkolwiek ilości z poza granic kraju, lub z okręgów akcyzowych miast Lwowa i Krakowa, o ile w tym wypadku te napoje nie miały być jeszcze opłacone (§. 15.).

§. 16.

We wszystkich innych miejscowościach kraju (z wyjątkiem okręgów akcyzowych miast Lwowa i Krakowa) przemysłowcy, korporacye, spółki i inne osoby w §. 12. ust. 1. i 2. niniejszego rozporządzenia wymienione, zajmujące się wyszynkiem, drobną sprzedażą lub sprzedażą konsumentom do bezpośredniego spożycia napojów ulegających w myśl §. 4. ustawy, opłatom konsumcyjnym krajowym, jakoteż osoby, którym służy prawo dysponowania tymi trunkami, mają obowiązek najpóźniej na trzy dni przed rozpoczęciem procederu podać do rąk organu poborowego właściwego okręgu oznajmienie na piśmie, które ma zawierać:

a) Imię i nazwisko podającego, rodzaj jego przemysłu lub przedsiębiorstwa, a względnie nazwę lub firmę spółki czy zakładu, którą zastępuje;

b) oznaczenie dokładne numeru konskrypcyjnego domu, nazwy ulicy, dzielnicy, miejscowości jakoteż gminy, gdzie się znajdują lokalności do przedsiębiorstwa przeznaczone.

Jeżeli strona posiada w obrębie okręgu kilka takich osobno położonych lokalności własnych, czy też wynajętych, powinna je osobno oznajmić;

c) opisanie szczegółowe każdej odrębnej lokalności z jej częściami (szynkownie, sklepy, magazyny, składy, piwnice, schowki, pokoje gościnne i t. p.), w których strona przechowuje, zbywa i wydaje napoje, lub to czynić zamierza, wraz z tajnemi komunikacyami, jeżeli takie w tych lokalnościach istnieją;

d) objaśnienie, czy podający sam się trudni zarządem lokalności przedsiębiorstwa, a jeżeli nie, podanie imienia, nazwiska i charakteru zastępcy, który ma udzielać organom poborowym żądanych wyjaśnień;

e) określenie, czy i z któremi lokalnościami są połączone pomieszkania strony, jej rodziny, zastępcy, sług, dalej czy te lokalności znajdują się w tem samem zabudowaniu, co lokalności określone pod *b)* i *c)*, względnie, gdzie się znajdują;

f) doniesienie, czy strona obowiązana do niszczania opłat krajowych konsumcyjnych, posiada lub prowadzi gorzelnie, browary, fabryki rumu, araku, koniaku, likierów i słodzonych napojów spirytusowych gorących i t. p., lub też handel hurtowny trunkami opłacie krajowej podlegającymi, wreszcie czy wykonuje prawo propinacyi, lub koncesyonowany wyszynk słodzonych napojów. W tych wypadkach powinna strona oznajmić w opisie, gdzie są umieszczone odnośne lokalności przemysłowe, fabryczne i t. p. jakoteż czy i jakie istnieją komunikacye między niemi, a lokalnościami oznaczonemi pod *b)* i *c)*.

O każdej zmianie, jaka zajdzie wszczegółach oznaczonych od *a)* do *f)* włącznie, powinna strona zawiadamiać organ poborowy przynajmniej na trzy dni przed dokonaniem zmiany, a jeżeli zmiana nastąpiła bez jej woli i winy, najpóźniej w 24 godzin po zdarzonym wypadku.

Organ poborowy może żądać urządzenia osobnego wchodu do lokalności oznaczonych pod *b)* i *c)* w taki sposób, ażeby żaden przedmiot podlegający opłacie, w tajemny sposób nie mógł być tam wprowadzony lub wyprowadzony, może dalej żądać oznaczenia tych lokalności numerami, a zewnątrz odpowiednim napisem lub przerwania komunikacyi z lokalnościami oznaczonemi pod *f)*.

Żądaniom powyższym, o ile w razie sprzeciwienia się strony przez właściwą władzę w mocy utrzymane zostaną, strona obowiązana jest zadość uczynić kosztem własnym w czasie jak najkrótszym, względnie w terminie oznaczonym.

Do producentów i handlarzy hurtownych, odnoszą się powyższe postanowienia tylko o tyle, o ile się trudnią także wyszynkiem, drobną sprzedażą, lub sprzedażą napojów konsumentom do bezpośredniego spożycia.

Jeżeli więc producent lub handlarz hurtowny zamierza wykonywać wyszynk, drobną sprzedaż, lub sprzedaż napojów konsumentom, do bezpośredniego spożycia wprost z miejsca produkcyi, lub ze swego stanowiska przemysłowego, winien przeznaczone do tego ilości napojów złożyć w pewnej odosobnionej i zgłosić się mającej przestrzeni, a drobna sprzedaż, wyszynk lub sprzedaż napojów w dowolnych ilościach wprost konsumentom do bezpośredniego spożycia może się odbywać tylko z tego lokalu.

§. 17.

Jeżeli przemysłowcy i inne osoby w §. 12. ust. 1. i 2. wymienione z wyjątkiem prowadzących swój proceder wewnątrz okręgów akcyzowych miast Lwowa i Krakowa, przy podaniu oznajmienia złożą deklaracyę, iż ani w lokalnościach, w których prowadzą proceder, ani też w mieszkaniach, składach, piwnicach do nich należących lub wynajętych, większej ilości napojów opłacie podlegających, niż jeden hektoliter przechowywać nie będą, organa poborowe mają prawo, ale nie obowiązek uwolnić ich od składania urzędom poborowym opisów lokalności w ustępach *b), c), e), f)* poprzedniego paragrafu określonych.

§. 18.

Każda strona do uiszczenia opłat obowiązana, a zatem także producenci i hurtowni handlarze, o ile się trudnią wyszynkiem, drobną sprzedażą i sprzedażą napojów wprost konsumentom do bezpośredniego spożycia (§. 12. ust. 1. i 2. niniejszego rozporządzenia), zgłaszać powinna pisemnie czy ustnie każdy przybytek napojów przynajmniej na 12 godzin przed wprowadzeniem do lokalności, na ich przechowywanie przeznaczonych.

Tak lokale jak i naczynia do przechowania napojów przeznaczone, mają być oznaczone numerami, które w zgłoszeniu podać należy.

Jeżeli napoje, zgłoszone do wyszynku, drobnej sprzedaży lub do sprzedaży wprost konsumentom do bezpośredniego spożycia, przechowywane będą w osobnym oddzielnym lokalu, to ewentualnemu opieczętowaniu podlegają zapasy tych napojów tylko w tym lokalu; przeciwnie ani lokalności w gorzelniach, browarach i fabrykach likierów, ani wolne składy i magazyny przeznaczone do hurtownej sprzedaży, zamykane być nie mogą.

Zapasy gorących palonych płynów spirytusowych i słodzonych gorących palonych napojów w wolnych składach i magazynach przechowane mają być tylko utrzymywane w ewidencyi a organ poborowy ma prawo

w każdym czasie przekonywać się o stanie powyższych zapasów w magazynach przeznaczonych do hurtownego handlu i w wolnych składach.

Także każde wydanie wódki (spirytusu) i słodzonych gorących napojów spirytusowych z miejsca produkcyi, wolnego składu lub z magazynu przeznaczonego dla hurtownego handlu, jakoteż każde wydanie piwa z magazynu dla hurtownego handlu przeznaczonego ma być organowi poborowemu w przeciągu 24 godzin zgłoszone za pomocą arkusza zgłoszeń i rewizyi.

Jeżeli strona uiszcza opłatę za zgłoszone napoje, czy to zapasowe, czy po pierwszym dniu zgłoszenia sprowadzone równocześnie z wniesieniem zgłoszenia, otrzyma boletę (czyli kwit), którą należycie przechować winna.

Opłaconych napojów jednak nie można wprzód wprowadzać do lokalności wyżej oznaczonych, dopóki pomieniona boleta znajdować się nie będzie w tych lokalnościach.

Organowi poborowemu służy prawo umieszczania na naczyniach z napojami opłaconymi stosownej oznaki.

Konsumenci obowiązani do uiszczenia opłaty według §. 12. ust. 3., powinni nabyte napoje przed ich sprowadzeniem oznajmić właściwemu organowi poborowemu i równocześnie z oznajmieniem uiścić przypadającą opłatę.

§. 20.

Przemysłowcy i inne osoby w §. 12. ust. 1. i 2. wymienione, które w kraju z wyjątkiem okręgów akcyzowych miast Lwowa i Krakowa (§. 14.) zajmują się przeróbką spirytusu na rum, arak, likier, rozolisy, koniaki i inne słodzone napoje gorące tak zwanym domowym sposobem, obowiązani są przed wprowadzeniem ich do lokalności, w których odbywa się wyszynk, drobna sprzedaż, lub sprzedaż napojów wprost konsumentom do bezpośredniego spożycia, zgłosić je właściwemu organowi poborowemu w sposób określony w §. 18. i 19. niniejszego rozporządzenia.

§. 24.

Napoje nie opłacone w arkuszu zgłoszeń zapisane, mają być odpisane bez zażądania uiszczenia opłaty:

a) jeżeli strona je odstępuje innym do uiszczenia opłaty obowiązanym lub je wysyła za granicę (§. 23. lit. *f)* albo zwraca producentowi;

b) jeżeli napoje zostaną przypadkowo zniszczone, a strona najpóźniej w ciągu 6 godzin dostarczy wiarygodnego dowodu, iż to rzeczywiście nastąpiło;

c) jeżeli napój został zepsuty i do użycia dla ludzi niezdatny i jeżeli go strona w obecności organu poborowego zniszczy, lub za jego wiedzą producentowi odeszle.

Nr. 64.

Ustawa

z dnia 14. lipca 1898, o zezwoleniu gminie miasteczka Wiśnicz na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasteczka Wiśnicz zezwala się pobierać w latach od 1898 do końca 1902 opłaty gminne od napojów spirytusowych, tudzież od piwa i miodu, w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych, według następującej taryfy:

1. od jednego litrostopnia alkoholu według stustopniowego alkoholometra po 3 ct., czyli od 100 litrostopni (hektolitra) alkoholu po 3 złr.;
2. od jednego litra rumu, araku, rozolisu, śliwowicy, ponczowej esencyi i innych słodzonych napojów spirytusowych po 1 ct., czyli od hektolitra po 1 złr.;
3. od jednego hektolitra piwa po 30 ct.;
4. od jednego hektolitra miodu po 1 złr.

Art. II.

Do uiszczenia powyższej opłaty obowiązani są wszyscy, którzy napoje w Art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy to na sprzedaż, czy na własny użytek.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasteczka Wiśnicza.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można obciążać nią produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ustawy z dnia 20. czerwca 1888 r. Nr. 95. Dz. p. p. wolną jest ona od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tej opłaty wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Ischl, dnia 14. lipca 1898.

Franciszek Józef w. r.

Thun w. r.

Nr. 65.

U s t a w a

z dnia 14. lipca 1898, o zezwoleniu gminie miasteczka Korczyny na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasteczka Korczyny zezwala się pobierać przez lat dziesięć od roku 1898 do końca r. 1907 opłaty gminne od napojów spirytusowych, tudzież od piwa i miodu, w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych, według następującej taryfy:

1. od jednego hektolitra napojów spirytusowych, których stopień alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 5 ct. od litrostopnia alkoholu, czyli od hektolitra 100% alkoholu po 5 złr.;

2. od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych bez względu na ilość zawartego alkoholu t. j. rozolisów, likierów, ponczowej esencyi, rumu,

araku, śliwowicy i innych napojów słodzonych spirytusowych po $1\frac{1}{2}$ ct., czyli od jednego hektolitra po 1 złr. 50 ct.;

3. od jednego hektolitra piwa po 1 złr. 20 ct.;
4. od jednego hektolitra miodu po 3 złr.

Art. II.

Do uiszczenia opłaty obowiązani są wszyscy ci, którzy napoje w Art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy to na sprzedaż, czy na własny użytek.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasteczka Korczyny.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można obciążać nią produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ustawy z dnia 20. czerwca 1888 Dz. ust. kraj. Nr. 95. wolną jest ona od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tej opłaty wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Ischl, dnia 14. lipca 1898.

Franciszek Józef w. r.

Thun w. r.

Nr. 66.

U s t a w a

z dnia 14. lipca 1898, o zezwoleniu gminie Zabłotów na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Z godnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art I.

Gminie miasteczka Zabłotów zezwala się pobierać przez lat pięć od roku 1898 do końca 1902 r. opłatę gminną od napojów spirytusowych, tudzież od piwa i miodu, w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych, według następującej taryfy:

1. od jednego hektolitra napojów spirytusowych, których stopień alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem kwotę 2 ct. od litrostopnia alkoholu, czyli od hektolitra 100% alkoholu po 2 złr.;
2. od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych bez względu na ilość zawartego alkoholu t. j. rozolisów, likierów, ponczowej esencyi, rumu, araku i koniaku $1\frac{1}{2}$ ct., czyli od jednego hektolitra po 1 złr. 50 ct.;
3. od jednego hektolitra piwa po 1 złr.;
4. od jednego hektolitra miodu po 1 złr. 50 ct.

Art. II.

Do uiszczenia opłaty obowiązani są wszyscy ci, którzy napoje w Art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy to na sprzedaż, czy na własny użytek.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasteczka Zabłotów.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można obciążać nią produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ustawy z dnia 20. czerwca 1888 r. Dz. ust. kraj. Nr. 95. wolną jest ona od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tej opłaty wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Ischl, dnia 14. lipca 1898.

Franciszek Józef w. r.

Thun w. r.

Nr. 67.

U s t a w a

z dnia 14. lipca 1898, o zezwoleniu gminie miasteczka Sieniawa na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje;

Art. I.

Gminie miasteczka Sieniawa zezwala się pobierać w latach 1898, 1899, 1900, 1901 i 1902 opłaty gminne od napojów spirytusowych, tudzież od piwa i miodu, w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych, według następującej taryfy:

1. od jednego litrostopnia alkoholu (podług stustopniowego alkoholometra) po 5 ct., czyli od 100 litrostopni (hektolitra) alkoholu po 5 złr.;

2. od jednego litra rumu, araku, rozolisu, likieru, śliwowicy, ponczowej esencyi i innych słodzonych napojów spirytusowych po $1\frac{1}{2}$ ct., czyli od hektolitra po 1 złr. 50 ct.;

3. od jednego hektolitra piwa po 1 złr. 20 ct.

4. od jednego hektolitra miodu po 3 złr.

Art. II.

Do uiszczenia powyższej opłaty obowiązani są wszyscy ci, którzy napoje w Art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają bądź to na sprzedaż, bądź to na własny użytek.

W wypadkach, w których wódka wolną jest od opłaty podatku konsumcyjnego w myśl §. 6. ustawy z dnia 20. czerwca 1888 Dz. p. p. Nr. 95., wolną jest ona także od opłaty gminnej w Art. I. wymienionej.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasteczka Sieniawa.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Ischl, dnia 14. lipca 1898.

Franciszek Józef w. r.

Thun w. r.

Nr. 68.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 24. lipca 1898 L. 7779/pr., o poborze dodatków do podatków państwowych bezpośrednich na rzecz funduszu krajowego w roku 1898.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 1. lipca 1898, najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę Sejmu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o poborze dodatków do bezpośrednich podatków na rzecz funduszu krajowego w roku 1898.

Według Najwyższego postanowienia pobierany będzie na mocy tej uchwały:

1. dodatek do podatku gruntowego, domowo-czynszowego, domowo-klasowego i do 5% podatku od wolnych od podatku domów w miastach, w wysokości 60 centów od każdego złr. w. a. całej przypisanej należytości tych podatków;

2. dodatek do bezpośrednich podatków osobistych, ustanowionych ustawą z dnia 25. października 1896 Dz. u. p. Nr. 220, z wyjątkiem podatku osobisto-dochodowego, w wysokości 66 centów od każdego złr. w. a. całej przypisanej należytości tych podatków, nie naruszają co do podatku pensyjnego od wyższych poborów służbowych uwolnień, unormowanych Najwyższem postanowieniem z dnia 25. listopada 1858, ogłoszonem rozporządzeniem Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 27. listopada 1858 Dz. u. p. Nr. 220.

W mieście Krakowie, tudzież w powiatach Krakowskim i Chrzanowskim, pobierany będzie dodatek do podatków w ustępie 1. wymienionych, w wysokości 46 centów, i co do podatków w ustępie 2. wymienionych w wysokości 52 centów od każdego złr. w. a. całej należytości tych podatków.

Wskutek reskryptu Wysokiego c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 6. lipca 1898 L. 21.921 podaje się to obwieszczenie do powszechnej wiadomości.

Piniński w. r.

Nr. 69.

U s t a w a

z dnia 13. lipca 1898, zmieniająca postanowienie §. 102. ustawy miejskiej z dnia 13. marca 1889 (Dz. ust. kraj. Nr. 24).

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

§. 102. ustawy z dnia 13. marca 1889 znosi się w dotychczasowem brzmieniu, a natomiast obowiązywać będzie następujące postanowienie:

Zatwierdzanie uchwał.

§. 102.

Do spraw, w których uchwały Rady miejskiej muszą być przedkładane Radzie powiatowej do zatwierdzenia, należą prócz spraw wymienionych w §§. 2., 86. i 87. także następujące:

a) pozbywanie, zamiana, przeistaczanie, zastawianie lub stałe obciążanie rzeczy, należącej do zakładowego majątku albo dobra gminy, albo jej zakładów;

b) nabytki i przedsiębiorstwa nie należące do zwykłego zarządu, jeżeli dla pokrycia wynikającego ztąd wydatku, potrzeba zaciągnąć pożyczkę lub obciążyć gminę prestacyami;

c) wydzierżawianie na dłuższy czas niż lat sześć, lub w inny sposób niż przez publiczną licytacyę najwięcej ofiarującemu;

d) opuszczanie czynszu najmu lub dzierżawy, w części lub w całości.

Zaciąganie pożyczki lub przyjmowanie zobowiązania, jeżeli kwota pożyczki lub wartości ciężaru, wynikającego ze zobowiązania, łącznie z długami już istniejącymi, przewyższa roczne dochody gminy, a względnie zakładów gminnych, podlega po przedstawieniu Wydziału powiatowego zatwierdzeniu Wydziału krajowego.

Art. II.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Ischl, dnia 13. lipca 1898.

Franciszek Józef w. r.

Thun w. r.

Nr. 70.

U s t a w a

z dnia 14. lipca 1898, obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zmieniająca Art. I. tudzież §§. 73. i 74. ustawy krajowej z dnia 4. kwietnia 1889 Nr. 31. Dz. u. kraj.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. A.

Postanowienia Art. I. oraz §§. 73. i 74. ustawy krajowej z dnia 4. kwietnia 1889 Nr. 31. Dz. u. kr. w dotychczasowem brzmieniu zostają uchylone i mają opiewać, jak następuje:

Art. I.

Przepisom niniejszej ustawy podlegają następujące miejscowości: Andrychów, Baranów, Barysz, Bełz, Biecz, Bircza, Błażowa, Bóbrka, Bohorodczany, Bolechów, Bołszowce, Borszczów, Brzesko, Brzostek, Brzozów, Budzanów, Bursztyn, Busk, Chodorów, Chorostków, Chrzanów, Chyrów, Cieszanów, Ciężkowice, Czortków, Dąbrowa, Delatyn, Dębica, Dobczyce, Dobromil, Dolina, Dubiecko, Dukla, Dynów, Gliniany, Głogów, Grybów, Grzymałów, Halicz, Horodenka, Husiatyn, Jagielnica, Janów (powiat Gródek), Jaryczów nowy, Jaworów, Jazłowiec, Jezierzany, Jordanów, Kalwarya, Kałusz, Kamionka strumiłowa, Kańczuga, Kęty, Kolbuszowa, Komarno, Kopeczyńce, Kosów, Ko-

zowa, Krakowiec, Krystynopol, Kulików, Kuty, Leżajsk, Limanowa, Lisko, Lubaczów, Łańcut, Łopatyn, Łysiec, Maków, Mielec, Mielnica, Mikołajów (powiat Żydaczów), Mikulińce, Monasterzyska, Mościska, Mosty wielkie, Muszyna, Myślenice, Nadwórna, Niemirów, Niepołomice, Nisko, Niżniów, Niżankowice, Nowy Targ, Obertyn, Olesko, Oświęcim, Otynia, Peczeniżyn, Pilzno, Pistyń, Piwniczna, Podhajce, Podkamień (powiat Brody), Podwołoczyska, Pomorzany, Potok złoty, Przemyślany, Przeworsk, Radomyśl (powiat Mielec), Radymno, Radziechów, Rawa ruska, Rohatyn, Ropczyce, Rozdół, Rozwadów, Rożniatów, Rudki, Rudnik (powiat Nisko), Rymanów, Sasów, Sądowa Wisznia, Sędziszów, Sieniawa, Skała, Skałat, Skawina, Skole, Sokołów (powiat Kolbuszowa), Sołotwina, Starasól, Staremiasto, Stary Sącz, Strusów, Strzyżów, Sucha, Szczakowa, Szczerzec, Tarnobrzeg, Tłumacz, Toporów, Trembowla, Tuchów, Turka, Tyczyn, Tyśmienica, Uhnów, Ulanów, Ustrzyki dolne, Wilamowice, Wiśnicz nowy, Wojnicz, Zabłotów, Założce, Zator, Zbaraż, Zborów, Żmigród, Żurawno, Żydaczów, Żywiec.

§. 73.

Zwierzchność gminna.

Zwierzchność gminna czuwa nad przestrzeganiem przepisów tej ustawy.

Zwierzchność gminna daje pozwolenie na budowę (konsens) i przestrzega, ażeby:

a) nie budowano bez uzyskania prawomocnego konsensu;

b) zachowano linię regulacyjną i poziom;

c) ściśle stosowano się do zatwierdzonego planu budowy;

d) do wykonania budowy używano osób upoważnionych w myśl §. 21. i

e) używano tylko dobrego, trwałego materyału.

Przy spostrzeżeniu uchybień winna Zwierzchność gminy w wypadkach pod *a), b)* i *c)* wymienionych wstrzymać dalszą budowę, w wypadku pod *d)* usunąć nieupoważnionego wykonawcę od dalszej budowy, a w wypadku pod *e)* zarządzić uprzątnięcie z placu budowy materyału za nieodpowiedni uznanego.

Od rozporządzeń Zwierzchności gminnej można na ręce naczelnika gminy wnieść rekurs do Wydziału powiatowego w nieprzekraczalnym terminie dni 14 od dnia doręczenia lub ogłoszenia rozporządzenia z wyjątkiem wypadków, przewidzianych w §. 3. niniejszej ustawy.

Rekurs od zarządzenia, wstrzymującego budowę rozpoczętą, nie ma mocy odraczającej.

§. 74.

Rada gminna.

Rada gminna załatwia następujące sprawy:

a) zarządza sporządzenie ogólnego planu miejscowości; zatwierdza go i czuwa nad jego peryodycznem uzupełnieniem przez Zwierzchność gminną;

b) zatwierdza plany budynków, przeznaczonych na cele gminy lub zakładów gminnych;

c) zatwierdza plany podziału znaczniejszych obszarów na parcele budowlane (§. 18.);

d) uchwala plan regulacyjny przy odbudowaniu zniszczonych części miejscowości (§. 19.);

e) oznacza części obszaru gminy, w których tylko materyał ogniotrwały do budowy użytym być może (§. 24.);

f) w gminach, w których materyał ogniotrwały jest nader kosztowny lub ludność uboga, postanawia za zatwierdzeniem Rady powiatowej, że w następującym przeciągu lat 10, z wyjątkiem mieszkalnych domów piątrowych, wszystkie inne budynki na całym obszarze z muru pruskiego lub drzewa stawiane być mogą (§. 24. lit. *c*);

g) oznacza, przy których ulicach i placach publicznych budynki z materyału nieogniotrwałego mają być stawiane na fundamentach murowanych i na podmurowaniu 50 cm. wysokiem (§. 25.);

h) uchwala w wypadkach przewidzianych §. 47. wyjątkowe i czasowe uwolnienie od obowiązku pokrywania dachów ogniotrwałym materyałem;

i) wydaje obowiązujące przepisy o systemie kanalizacyi (§. 52.);

k) oznacza okręg miejscowości, w którym tylko piątrowe domy stawiać wolno i daje wyjątkowe pozwolenie na stawianie domu parterowego w tym okręgu (§. 57.);

l) oznacza materyał, jaki ma być użyty do ułożenia chodnika przed nowym budynkiem w pewnej ulicy lub części miejscowości (§. 59.);

m) oznacza wysokość taksy dla znawców za oględziny nowo wybudowanych domów (§. 68.).

Uchwały Rady gminnej w sprawach tu pod *a), c), d), e), f), g), i), k)* określonych, winny być w obrębie gminy ogłoszone. Od tych uchwał wolno stronom interesowanym wnieść na ręce naczelnika gminy rekurs do Wydziału powiatowego w ciągu dni 30. od dnia ich ogłoszenia.

Art. B.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Ischl, dnia 14. lipca 1898.

Franciszek Józef w. r.

Thun w. r.

Nr. 71.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 15. lipca 1898 L. 41.689, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie Dębica na dalszy pobór opłaty gminnej od słodzonych napojów spirytusowych.

Na mocy §. 83. ustawy z dnia 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Dębica na dalszy pobór ustawą z dnia 18. maja 1888 Dz. u. kr. Nr. 57. przyzwolonej opłaty gminnej od słodzonych napojów spirytusowych w latach 1899 do dnia 31. grudnia 1901 pod warunkami w powyższej ustawie ustanowionymi z tem jednak zastrzeżeniem, że ta opłata gminna łącznie z krajową opłatą konsumcyjną, wprowadzoną ustawą z dnia 20. marca 1891 Dz. u. kr. Nr. 35. nie może przekraczać kwoty 5 złr. 50 ct. od jednego hektolitra słodzonych napojów spirytusowych.

Lwów, dnia 15. lipca 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Adolf Vayhinger w. r.

Nr. 72.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 26. lipca 1898 L. 44.650, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Tarnopola na dalszy pobór 100% dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina.

Na mocy §. 86. ust. gm. z r. 1889 Dz. u. kr. Nr. 24., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie miasta Tarnopola na dalszy pobór w latach 1898, 1899, 1900, 1901 i 1902 sto (100) procentowego dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina.

Lwów, dnia 26. lipca 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Adolf Vayhinger w. r.

Nr. 73.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 22. lipca 1898 L. 43.874, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Żółkwi na dalszy pobór 100% dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina.

Na mocy §. 87. ustawy z dnia 13. marca 1889 Dz. ust. kraj. Nr. 24., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie miasta Żółkwi na dalszy pobór stu (100) procentowego dodatku do podatku

konsumcyjnego od mięsa i wina przez lat pięć, począwszy od r. 1899 do końca r. 1903.

Lwów, dnia 22. lipca 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Adolf Vayhinger w. r.

Nr. 74.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 22. lipca 1898 L. 40.134, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie m. Jaworowa na dalszy pobór opłaty gminnej od piwa.

Na mocy uchwały sejmowej z dnia 29. grudnia 1897, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w myśl §. 87. ustawy z dnia 13. marca 1889 Dz. ust. kraj. Nr. 24., zezwala gminie m. Jaworowa na dalszy pobór przyzwolonej ustawą z dnia 17. marca 1894 Dz. ust. kraj. Nr. 24. opłaty gminnej od piwa w wysokości 50 ct. od jednego hektolitra na czas trzechletni pod warunkami ustawą tą wskazanymi z zastrzeżeniem, że co do wydzierżawienia tego prawa, względnie co do połączenia tej dzierżawy z dzierżawą prawa propinacyi piwnej, gmina porozumie się z c. k. Dyrekcyą funduszu propinacyjnego, względnie z dzierżawcą propinacyi piwnej.

Lwów, dnia 22. lipca 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Adolf Vayhinger w. r.

Nr. 75.

U s t a w a

z dnia 24. czerwca 1898 dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zaprowadzająca w myśl art. XIII. ustawy państwowej z dnia 25. października 1896 Dz. .u. p. Nr. 220. o bezpośrednich podatkach osobistych uwolnienie osobistego podatku dochodowego od wszystkich kompetencyi ustawodawstwa krajowego podlegających dodatków.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem zarządzam, jak następuje:

§. 1.

Prawo nakładania dodatków krajowych do rządowych podatków bezpośrednich, służące Sejmowi na podstawie statutu krajowego z dnia 26. lutego 1861 Dz. u. p. Nr. 20., prawo nakładania dodatków powiatowych do rządowych podatków bezpośrednich służące Radom powiatowym na podstawie ustawy Reprezentacyi powiatowej z dnia 12. sierpnia 1866 Dz. u. kr. Nr. 21. samoistnie, względnie za zezwoleniem Wydziału krajowego, lub na mocy specyalnej ustawy krajowej i prawo nakładania dodatków gminnych do rządowych podatków bezpośrednich służące Radom gminnym samoistnie, względnie za zezwoleniem Wydziału krajowego lub za uchwałą Sejmu na podstawie ustawy gminnej z dnia 12. sierpnia 1866 Dz. ust. kraj. Nr. 19. w brzmieniu ustawy z dnia 18. marca 1858 Dz. u. kr. Nr. 36. na podstawie ustawy gminnej z dnia 13. marca 1889 Dz. u. kr. Nr. 24. i na podstawie ustawy gminnej z dnia 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51., tudzież statutów dla miast Lwowa i Krakowa z dnia 14. października 1870 Dz. u. kr. Nr. 79. i 1. kwietnia 1866 Dz. u. kr. Nr. 7. — nie będzie wykonywane co do zaprowadzonego ustawą z dnia 25. października 1896 Dz. ust. p. Nr. 220. podatku osobisto-dochodowego od dnia wejścia w życie tej ustawy państwowej na razie do dnia 31. grudnia 1909 r., o ile w tymże czasie trwać będą ustanowione art. VII., VIII., IX. i X. ustawy z dnia 25. października 1896 Dz. u. p. Nr. 220. opusty podatkowe i przekazy na rzecz funduszu krajowego.

Przez ten okres czasu nie będą również pobierane od podatku osobisto-dochodowego dodatki do rządowych podatków bezpośrednich, nałożone ustawami krajowemi na cele specyalne (szkolne, wyznaniowe, drogowe i t. p.).

§. 2.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych i Mojemu Ministrowi skarbu.

Franciszek Józef w. r.

Thun w. r. **Kaizl** w. r.

Nr. 76.

U s t a w a

z dnia 26. lipca 1898, w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Śniatynie na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 20.000 złr.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Reprezentacyi powiatowej w Śniatynie zezwala się w myśl §. 24. ust. o Reprezent. powiat. na zaciągnięcie imieniem powiatu pożyczki w kwocie 20.000 złr. w. a. na częściowe pokrycie kosztów budowy szpitala powszechnego w Śniatynie.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Ischl, dnia 26. lipca 1898.

Franciszek Józef w. r.

Thun w. r.

Nr. 77.

U s t a w a

z dnia 26. lipca 1898, w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Śniatynie na poręką powiatu dla pożyczki 250.000 złr. w. a. zaciągnąć się mającej przez powiatową kasę oszczędności w Śniatynie, względnie na zaciągnięcie tej pożyczki przez sam powiat dla rzeczonej kasy.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Reprezentacyi powiatowej w Śniatynie zezwala się w myśl §. 24. ust. o Repr. pow. na użyczenie poręki powiatu dla pożyczki 250.000 złr. w. a., zaciągnąć się mającej przez powiatową kasę oszczędności w Śniatynie, względnie na zaciągnięcie tej pożyczki przez sam powiat dla rzeczonej kasy.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Ischl, dnia 26. lipca 1898.

Franciszek Józef w. r.

Thun w. r.

Nr. 78.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 4. sierpnia 1898 L. 8790/pr., którem się ogłasza rozporządzenie c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 23. lipca 1898, względem przydzielenia gmin i obszarów dworskich Kuhajów, Zagórze i Wołków, tudzież gmin Podciemne i Żyrawka do okręgu c. k. Sądu powiatowego miejsko-delegowanego S. II. we Lwowie.

Za c. k. Namiestnika:

L i d l w. r.

Rozporządzenie

c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 23. lipca 1898, dotyczące przydzielenia gmin Kuhajów, Zagórze i Wołków wraz z obszarami dworskimi, tudzież gmin Podciemne i Żyrawka do okręgu c. k. Sądu powiatowego S. II. we Lwowie.

Na podstawie ustawy z dnia 11. czerwca 1868 Dz. p. p. Nr. 59, zostają gminy: Kuhajów, Zagórze i Wołków wraz z obszarami dworskimi, tudzież gminy Podciemne i Żyrawka z okręgu c. k. Sądu powiatowego w Winnikach wydzielone i do okręgu c. k. Sądu powiatowego S II. we Lwowie przydzielone.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 1. stycznia 1899.

Ruber w. r.

Nr. 79.

Obwieszczenie

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 23. lipca 1898 L. 3234/pr., o przedkładaniu fasyi domowo-czynszowych na lata 1899/1900.

Najwyższem rozporządzeniem z dnia 26. grudnia 1897 Dz. p. p. Nr. 307 przyznanem zostało pod pewnymi warunkami uwolnienie od następstw karnych przewidzianych w §. 11. patentu o podatku domowym z dnia 23. lutego 1820 właścicielom domów, którzy dopuścili się przed dniem 1. stycznia 1898 zatajeń czynszowych skonstatowanych bądź na podstawie fasyi i deklaracyi przepisanych ustawą z dnia 25. października 1896 Dz. p. p. Nr. 220. o bezpośrednich podatkach osobistych, bądź przy sposobności oszacowań i dochodzeń odnoszących się do wymiaru tychże podatków.

Obecnie zbliża się chwila, w której właściciele domów przedkładać będą nowe fasye do wymiaru podatku czynszowego na rok 1899, względnie na lata 1899/1900.

Wielu właścicieli domów ulegało dotychczas przy sporządzaniu takich fasyi zwyczajowi niestety bardzo rozpowszechnionemu i zeznawało czynsze najmu albo w nieodpowiedniej formie, albo w niezgodnej z prawdą wysokości.

W obec tego c. k. krajowa Dyrekcya skarbu zwraca uwagę Panów właścicieli domów na to, że wspomniane na wstępie wyjątkowe uwolnienie od karnych następstw zatajeń czynszowych nie rozciąga się bynajmniej na zatajenia, którychby się dopuszczono przy przedkładaniu fasyi czynszowych w roku bieżącym.

W myśl §. 211. względnie §. 258. ustawy o bezpośrednich podatkach osobistych mogą organa wymiarowe w celu skonstatowania, czy i o ile zeznania we fasyach osobisto-dochodowych, odnoszące się do wysokości dochodów czynszowych, są prawdziwe, spowodować przesłuchanie przez Sąd lokatorów w charakterze świadków pod przysięgą.

Takie zaprzysiężone zeznania doprowadzić muszą do skonstatowania rzeczywistej wysokości pobranych czynszów najmu, a pociągając za sobą wykrycie nieprawdziwych zeznań we fasych osobisto-dochodowych, doprowadzić muszą tem samem, do wykrycia nierzetelnych fasyi czynszowych.

Przedkładając fasyę nierzetelną naraziłby się przeto właściciel domu bezwarunkowo na dotkliwe następstwa przewidziane w §. 11. powołanego wyżej patentu o podatku domowym t. j. na karę czynszową w wysokości zatajonego czynszu oraz na zapłacenie przypadającego od tegoż czynszu podwójnego podatku.

Nadto ściągnąłby na siebie z powodu złożenia nierzetelnej fasyi osobisto-dochodowej następstwa przewidziane w §. 241. ustawy z dnia 25. października 1896 Dz. p. p. Nr. 220., narażając się na grzywnę aż do wysokości dziewięcio-krotnej kwoty ukróconego podatku osobisto-dochodowego.

Również i lokator potwierdzający we fasyi czynsz niezgodnie z prawdą, naraża się według §. 11. patentu o podatku domowym z dnia 23. lutego 1820 na dotkliwe kary pieniężne.

Przestrzegając przed temi następstwami, krajowa Dyrekcya skarbu zwraca uwagę Panów właścicieli domów na okoliczność, że w myśl §. 17. instrukcyi o sporządzaniu fasyi czynszowych, zeznawać należy w tychże fasyach cały umówiony czynsz najmu bez względu na to, czy płacony jest wyłącznie tylko za samo pomieszkanie, lub też obok pomieszkania także i za inne świadczenia ze strony właściciela domu jak n. p. oświetlenie i czyszczenie korytarzy lub schodów, wyłożenie ich chodnikami, oddanie do użytku lokatorom urządzeń sklepowych, urządzenia oświetlenia gazowego lub elektrycznego, wodociągu, mebli, ogrodu i t. p.

We wszystkich tych wypadkach podać winien właściciel domu bezwarunkowo cały umówiony czynsz najmu zaznaczając wyraźnie, ile z tego czynszu liczy sobie za samo pomieszkanie, a ile za wspomniane wyżej świadczenia lub dodatki.

Tak samo postąpić należy również i w tym wypadku, jeżeli lokator opłaca czynsz najmu łącznie z groszem czynszowym.

Rzeczą władz wymiarowych będzie ocenić, ewentualnie przez rzeczoznawców skonstatować, o ile wysokość takich potrąceń jest uzasadnioną.

Wszystkie władze wymiarowe otrzymały już stanowcze polecenie, ażeby fasye czynszowe w tym roku jak najściślej badać, a w razie zachodzącego podejrzenia nierzetelności fasyi wdrożyć bezwzględnie dochodzenia i wystąpić przeciw winnym z całą surowością przepisów.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu.

Lwów, dnia 23. lipca 1898.

Korytowski w. r.

Nr. 80.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 29. lipca 1898 r. L. 44.814, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Brodach.

Na mocy §. 9. ustawy krajowej z dnia 28. lipca 1897 r. (Dz. u. kr. Nr. 47.) ustanawia Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, dzienną taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Brodach: dla dorosłych w kwocie 52 ct. a dla dzieci 26 ct., począwszy od 1. października 1898 r.

Lwów, dnia 29. lipca 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Franciszek Hoszard w. r.

Nr 81.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 29. lipca 1898 L. 44.813, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Bochni.

Na mocy §. 9. ustawy krajowej z dnia 28. lipca 1897 r. (Dz. u. kr. Nr. 47.) ustanawia Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, dzienną taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Bochni: dla dorosłych w kwocie 67 ct. a dla dzieci 34 ct., począwszy od 1. października 1898.

Lwów, dnia 29. lipca 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Franciszek Hoszard w. r.

Nr. 82.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 2. sierpnia 1898 L. 46.891, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie Korczyna na pobór 75% dodatku do podatku konsumcyjnego od wina.

Na mocy ustawy z dnia 18. marca 1888 Dz. u. kr. Nr. 51., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Korczyna na

pobór w r. 1898 siedmdziesięciu pięciu (75) procentowego dodatku do podatku konsumcyjnego od wina.

Lwów, dnia 2. sierpnia 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Adolf Vayhinger w. r.